

Svenska Audionomföreningen
Satu Turunen Taheri
satu.taheri@gmail.com

Socialstyrelsen
Mathias Långvik
mathias.langvik@socialstyrelsen.se

Remissvar ang. Intyg om praktisk tjänstgöring för audionomer utbildade utanför EU och EES

Sammanfattning

Svenska Audionomföreningen ställer sig generellt positiva till en tydligare och mer enhetlig legitimationsprocess för audionomer utbildade utanför EU och EES. Vi anser dock att det bör vara ett *skallkrav* att handledarna för den kliniska tjänstgöringen har genomgått handledarutbildning. Vi anser även att det saknas ett evidensbaserat sätt att bedöma olika praktiska delar i audionomyrket i det föreslagna intyget. Att som handledare endast kunna svara Ja och Nej är inte tillräckligt för att på ett rättssäkert sätt bedöma audionomen. Det räcker heller inte med att handledare kan ta till beprövade bedömningsmetoder *vid behov*, då man inte kan förutsätta att alla handledare agerar på likartat sätt. Det är viktigt att bedömningsunderlaget fungerar som ett stöd för handledare och klinik/mottagning samt ger den bedömda audionomen en rättvis och likartad bedömning..

Nedan följer några kommentarer angående intyget och för ansökningsprocessen:

Kommentarer

- Audionomyrket är i högsta grad kommunikativt och eftersom samtalspartnern har hörselnedsättning är god muntlig kommunikationsförmåga en grundbult. Därför ser vi det som en nödvändighet med godkänt betyg i svenska språket *innan* den praktiska tjänstgöringen påbörjas. Ett godkänt betyg kan också reducera risken för att den praktiska tjänstgöringen annars måste avbrytas, något som är till stor nackdel både för den sökande och för den mottagande kliniken. Ett skriftligt teoretiskt prov kan inte anses garantera god muntlig förmåga.
- Det är också oklart vad som händer vid brister i tjänstgöringen, om audionomen underkänns på någon del och på vilket sätt kunskaperna ska tas igen. Intyget ger heller inget stöd till handledare avseende hur stora brister som kan accepteras innan ett underkännande/avskiljande ska göras.
- Det är oklart vem som ansvarar för att personen är försäkrad på arbetsplatsen. Personen är ju varken anställd eller antagen på ett lärosäte. Ansvarsfrågan måste förtydligas och klargöras.
- Det är olämpligt att godkänt betyg för svenska författningar inte krävs *innan* den kliniska tjänstgöringen påbörjas. Kunskaper inom detta område styr arbetet på klinik så att patienter ska kunna garanteras rättssäker behandling.

- Generellt är intygets frågor för allmänt hållna.
 - Fråga 1. Här saknas de talaudiometriska mätningarna Tal i Brus och eventuellt även HINT.
 - Fråga 4: Här bör anges att avtryckstagning ska ske enligt svensk praxis (Ref: Avtryckspolicy <http://www.svaf.nu/foreningen/externa-dokument>)
 - Fråga 5: Kan istället uttryckas: har förmåga att välja lämplig typ av hörhjälpmedel och akustisk lösning samt prova ut hörhjälpmedel.
 - Fråga 6: Frågan är alltför kortfattat uttryckt för att beskriva komplexiteten i att programmera hörapparater, där förmåga att utifrån en hörapparat användares synpunkter och beskrivning av ljud ska leda till korrekta finjusteringar.
 - Fråga 7: Här behöver man inkludera att kvalitetssäkringen som avses ska ske med vedertagna och evidensbaserade objektiva och subjektiva mätmetoder som Real Ear-mätningar, Taluppfattningsmätning i ljudfält samt validerade enkäter.
- I bedömningen av "Förhållningssätt mot personal" ska synpunkter inhämtas från "annan hälso- och sjukvårdspersonal i verksamheten". Det finns dock många audionomverksamheter där det inte finns någon annan hälso- och sjukvårdspersonal än audionomer. För tjänstgörare i dessa verksamheter kommer detta krav bli omöjligt att nå. Uttrycket "en så bred verksamhet som möjligt" behöver således beskrivas mer detaljerat.
- Det är oklart hur den kliniska tjänstgöringen ska finansieras. Att gå parallellt i tillräcklig utsträckning för att en rättssäker bedömning ska kunna göras innebär generellt ett stort ekonomiskt bortfall i en verksamhet.